

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815218307
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815218307.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľky J. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. H., U. XXXX/XX, zastúpenej D. D. D., advokátom, so sídlom H., M. XX proti odporkyni P. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXX, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 4C/364/2015-56 zo dňa 10. marca 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky na zrušenie vyživovacej povinnosti. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Nepovažoval za dôvodný návrh navrhovateľky, ktorá sa domáhala zrušenia vyživovacej povinnosti voči odporkyni s účinnosťou od 01.09.2015. Na základe vykonaného dokazovania dospel v súlade s § 62 ods. 1 Zákona o rodine k záveru, že odporkyňa po skončení strednej školy nie je schopná sama sa živiť. Pokračuje v štúdiu v rámci 2-ročného denného pomaturitného štúdia. Ide o denné štúdium, s ktorým je spojená denná dochádzka odporkyne do školy. Štúdiom v pomaturitnom dennom štúdiu, odbor hospodárska informatika získa odporkyňa rozšírenie svojej kvalifikácie a maturitu v odbore informatika, čo rozšíri možnosti odporkyne uplatniť sa na trhu práce. Uviedol, že za pokračovanie prípravy dieťaťa na budúce povolanie možno s prihliadnutím na nedostatok vhodných pracovných príležitostí pre absolventov škôl považovať aj 2-ročné pomaturitné štúdium, ktorého ukončenie umožní absolventom nájsť si zamestnanie v inom odbore, než na ktorý bola príprava dieťaťa doteraz zameraná (R XX/XXXX). Odporkyňa po ukončení štúdia na strednej škole trvalý pracovný pomer nezískala, v opačnom prípade by nebola pokračovala v pomaturitnom štúdiu. K argumentácii navrhovateľky, že trvanie vyživovacej povinnosti z jej strany voči odporkyni je v rozpore s dobrými mravmi, uviedol, že podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi, to neplatí, ak ide o výživné pre mal. dieťa. V posudzovanom prípade dôvody, pre ktoré je trvanie vyživovacej povinnosti v rozpore s dobrými mravmi, podľa tvrdení navrhovateľky - narušenie vzťahov medzi navrhovateľkou a odporkyňou, nepovažoval súd za také dôvody, ktoré by mali spôsobiť zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči odporkyni. Vzťah medzi navrhovateľkou ako matkou a odporkyňou ako dcérou je vzájomne dlhodobo narušený, pretrváva od súdneho sporu, ktorý bol vedený na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 13P/399/2011. Správanie odporkyne k navrhovateľke nedosiahlo takú intenzitu, aby súd dospel k záveru, že navrhovateľka nie je voči odporkyni povinná plniť vyživovaciu povinnosť.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka. Namietala nesprávne právne posúdenie veci. Uviedla, že odporkyňa v máji 2015 ukončila maturitnými skúškami štúdium na Obchodnej akadémii v H., čím získala predpoklady na výkon povolania a nadobudla schopnosť samostatne sa živiť. Odporkyňa pokračuje od septembra XXXX v pomaturitnom štúdiu na Z. akadémii v H., odbor informatika a uviedla, že E. Pokiaľ by odporkyňa mala záujem o štúdium kriminalistiky, môže si podať prihlášku na verejnú vysokú školu, kde by nemusela platiť školné, na rozdiel od vysokej školy regionálneho rozvoja, s.r.o., H.. V podanom odvolaní uviedla, že akceptuje trvanie vyživovacej povinnosti rodičov, čo je dané úlohou rodiča dieťa viesť k získaniu vzdelania, a to štúdiom. Prax vyvodila záver, že pre nadobudnutie schopnosti samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa. H. štúdium informatiky je tzv. „štúdium pre štúdium“, keďže už v rámci štúdia na strednej škole odporkyňa informatiku študovala v dostatočnom rozsahu, a preto z jej strany ide o zneužívanie rodičovskej vyživovacej povinnosti. W. na tom, že ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti je v rozpore s dobrými mravmi. Odporkyňa dlhodobo o svoju matku nejaví žiaden záujem, nejaví záujem ani o svoju nevlastnú sestru, ktorá sa matke narodila z ďalšieho jej vzťahu. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a vyživovaciu povinnosť navrhovateľky voči odporkyni zrušil.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla, aby krajský súd rozsudok okresného súdu potvrdil. K námietke navrhovateľky, že denné pomaturitné štúdium hospodárskej informatiky na Obchodnej akadémii v H. je tzv. „štúdium pre štúdium“, uviedla, že sa jedná o denné štúdium, ktoré si vyžaduje denno-dennú účasť na vyučovaní, slúži na značné rozšírenie jej kvalifikácie a následné zlepšenie jej postavenia na trhu práce. Uviedla, že v súlade s ust. § 47 zákona č. 245/2008 Z. z. je predmetné pomaturitné štúdium nadstavbovým štúdiom, ktoré slúži „na zvyšovanie a prehĺbovanie kvalifikácie na výkon povolania a pracovných činností“. Pokiaľ navrhovateľka namieťa, že trvanie vyživovacej povinnosti je v rozpore s dobrými mravmi, odporkyňa uviedla svoju definíciu inštitútu dobrých mravov, za ktoré označila „nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, z ktorých v prvom rade vychádza písané právo“. Zdôraznila, že k vzájomným vzťahom sa vyjadril v dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd a uviedol, že jej vzťah s matkou nie je takej negatívnej intenzity, aby odôvodňoval nepriznanie výživného z dôvodu porušenia dobrých mravov. Opätovne poukázala na skutočnosť, že ani jej matka nejaví o ňu žiaden záujem, má nový rodinný život, tak nevidí dôvod, prečo by sa ona mala zaujímať o niekoho, kto nejaví záujem o ňu. Záverom uviedla, že ani v súčasnosti nie je schopná samostatne sa živiť, nakoľko študuje dennú formu štúdia, popri štúdiu si brigádniccky privyrába malú čiastku finančných prostriedkov, ktoré jej nepostačujú na samostatný a plnohodnotný život.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľkou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Podľa právneho záveru odvolacieho súdu prvostupňový súd riadne zistil skutkový stav a na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval. Odvolacie námietky navrhovateľky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré uplatnila pred súdom prvého stupňa, súd prvého stupňa sa s týmito riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal a tieto preto nemohli privediť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Rozhodnutie súdu prvého stupňa zodpovedá zákonným požiadavkám, kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré na prejednaný prípad aplikoval, a z ktorých vyvodil svoje závery, prijaté závery primerane vysvetlil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods. 2 O.s.p., na ktoré odkazuje.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len skutočnosťami, uvedenými v tomto zákonnom ustanovení.

Odvolateľka v podanom odvolaní uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., nakoľko namieťa, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nesprávnym právnym posúdením veci (uplatnený odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.) je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť buď použitím iného právneho predpisu, než ktorý mal byť správne použitý, alebo síce aplikáciou správneho predpisu, alebo jeho nesprávnym výkladom.

Ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine upravuje, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

V posudzovanej veci súd prvého stupňa použitím citovaného zákonného ustanovenia dospel k správne právnemu záveru, že odporkyňa nie je schopná samostatne sa živiť, preto trvá vyživovacia povinnosť navrhovateľky k odporkyni a nie sú dané dôvody na jej zrušenie. Odporkyňa totiž v rámci 2-ročného denného pomaturitného štúdia na Obchodnej akadémii H. v odbore hospodárska informatika pokračuje v štúdiu, ktorým si rozšíri svoju kvalifikáciu, ktorá jej umožní lepšie uplatnenie sa na trhu práce. Pomaturitné štúdium formou krátkodobého nadstavbového štúdia (v dĺžke dva roky) súdna prax považuje za prípravu na budúce povolanie dieťaťa a akceptuje trvanie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom po dobu trvania tohto štúdia. Pokiaľ odporkyňa ako študentka pomaturitného štúdia dosahuje popri štúdiu svojou brigádnickou činnosťou príjem, ktorým pokryje iba časť svojich výdavkov, sú takíto študenti, medzi ktorých patrí aj odporkyňa, naďalej odkázaní na výživné zo strany svojich rodičov. Výživné v danom prípade neodporuje ani dobrým mravom (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine), preto odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade nenastali také skutočnosti, ktoré by mohli spôsobiť zánik vyživovacej povinnosti navrhovateľky voči odporkyni. Zlé vzťahy, narušené vzťahy, pretrvávajúce vzájomné nedobré vzťahy medzi účastníkmi konania nie sú v danom prípade dôvodom pre zánik vyživovacej povinnosti, ktorej sa navrhovateľka ako matka voči odporkyni ako dcére domáha len z dôvodu, že dcéra matku nekontaktuje a nenavštevuje jej ďalšie dieťa, ktoré pochádza z ďalšieho vzťahu matky. Vzhľadom na to, že odvolacie námietky navrhovateľky neboli spôsobilé privodiť iné rozhodnutie vo veci, krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

V odvolacom konaní mala úspech odporkyňa, ktorá náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto odvolací súd odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.